

ROČ.
32

MLADÁ PRAVDA

ČASOPIS KOMUNISTICKÉHO SVAZU MLÁDEŽE

NÁŠ BOJ POKRAČUJE!

KVĚTEN 2026

MLADÍ KOMUNISTÉ: POSTAVME SE PROTILIDOVÉ VLÁDĚ, KAPITALISMU A VÁLCE!

Tisková zpráva 15. sjezdu Komunistického svazu mládeže

V sobotu 7. prosince 2024 se v sídle Ústředního výboru KSČM v Praze uskutečnil 15. sjezd Komunistického svazu mládeže (KSM). Zasedání nejvyššího orgánu KSM zhodnotilo dosavadní vývoj organizace i dopady krize na společnost a zejména mladé lidi, efekty práce nejreakčnější vlády v historii České republiky, podřízení země válečnickému paktu NATO, Evropské unii a zájmům imperialismu USA. Kritizovány byly také politické útoky na opozici i protivládně myslící jednotlivce a narůstající cenzura. Komunistická mládež ovšem na sjezdu dala najevo své odhodlání nadále pokračovat a prohlubovat svou práci i za těchto podmínek a přispívat k orientaci zápasů o budoucnost.

Na 15. sjezdu byla přítomna řada hostů z řad přátel i bývalých členů a představitelů partnerských organizací. Za partnerskou KSČM na sjezdu promluvil její místopředseda Milan Krajča, který ve svém vystoupení zdůraznil potřebu dalšího rozvoje spolupráce mezi oběma organizacemi v zápase za získání mladých lidí pro komunistickou politiku a pro socialistickou alter-

nativu ke stávajícímu kapitalistickému systému. Svůj pozdrav sjezdu zaslala také předsedkyně KSČM Kateřina Konečná, která poděkovala KSM za jeho práci při prosazování komunistických myšlenek. Sjezd obdržel řadu pozdravů i od zahraničních komunistických, pokrokových a antiimperialistických organizací mladých, které jsou stejně jako KSM sdruženy ve Světové federaci demokratické mládeže.

Mladí komunisté na sjezdu zhodnotili svou práci v uplynulém období a stanovili úkoly pro další etapu činnosti organizace. Delegáti sjezdu KSM také zvolili nové celorepublikové vedení své organizace i redakčního kolektivu svého ústředního časopisu Mladá pravda. Sjezd odsoudil nárůst antikomunismu a politické perzekuce proti komunistům u nás i v zahraničí. V této souvislosti poslali jeho účastníci solidární pozdrav bratrům Michailovi a Alexandru Kononovičovým, představitelům bratrského Leninického komunistického svazu mládeže Ukrajiny, kteří jsou za svou činnost v komunistickém mládežnickém hnutí již takřka tři roky nespravedlivě vězněni a týráni současným ukrajinským režimem.

Sjezd přijal provolání, které

hodnotí situaci 35 let po znovunastolení kapitalismu v naší vlasti, současnou situaci války a kapitalistické krize, odbourávání sociálních výdobytků. Účastníci sjezdu přivítali narůstání lidového zápasu: *„Objevuje se a získává nové formy odpor proti současné protilidové vládě, kapitalismu a válce, přes všechny problémy a snahu ujmout se ho různými politickými podnikateli. Lidé stále častěji vyjadřují odpor proti vládní podpoře USA a Izraele v jejich imperialistické eskalaci. Narůstají příznaky bojů o sociální požadavky na pracovištích.“*

Sjezd vyjádřil přesvědčení, že právě KSM má svou nezastupitelnou úlohu v tomto zápasu o budoucnost: *„Musíme mít prst na tepu doby a chápat svět kolem nás bez růžových či černých brýlí. Jen tak můžeme správně vyhodnotit dění a nastavit ten nejlepší kurz k překonání vyčerpané kapitalistické formy společnosti – k uchopení svých osudů do vlastních rukou a k novým zápasům o naši budoucnost. Nesmíme dopustit, aby nás blížící se bouře odvlácla do chřtánu fašistické bestie! Jedinou cestou z krize je komunistická revoluce, a my jsme její předvoj!“*

15. SJEZD KSM

7. prosince 2024, Praha

PROVOLÁNÍ 15. SJEZDU KSM

Je tomu letos 35 let od porážky socialismu v Československu. To je pro Komunistický svaz mládeže zcela významný přelom, protože to znamená, že již nebude řádným členem našeho svazu člověk, který období budování socialismu sám zažil. I proto je potřeba být v kontaktu se soudruhy a přáteli mimo naší organizaci všech generací, vzájemně diskutovat, vyměňovat si zkušenosti z minulých zápasů i o nových formách práce.

Jak se svět za těch 35 let změnil? Udělejme si krátké shrnutí, neboť dění dnešních dní na to přímo navazuje.

Americký a západoevropský kapitál se zasadili zásadním způsobem o pád socialistické soustavy. Desetiletí budování socialistické společnosti - desetiletí, během kterých naši předci vlastním úsilím tvořili výdobytky moderní průmyslové společnosti, bylo zahozeno v turbulentních časech ústupu v průběhu devadesátých let. Evropské i americké společnosti jedním švihem pomyslnou kosou sklídily, co bylo zaseto pro blaho všech. Nasýtily na krátkou dobu soukolí kapitalistické společnosti, vytěžily zisk z nezaplacené práce a oddálily tak hrozící krizi neoliberalního řádu nastoleného v 80. letech. Hladu po zdrojích padly za oběť další země, zmiňme například Jugoslávii, Afghánistán, Libyi či Sýrii. Zvláště ohavným případem pak je osud Palestiny čelící genocidnímu násilí.

Ale ne vše šlo tak hladce, jak si euro-americká elita vysnila. Kapitalismus nemůže být bez antagonistů a snaha o omezení růstu nových celků, jako jsou země BRICS, vedla ke konkurenci a k boji o zdroje a trhy v Asii, Americe a východní Evropě. Svět se začal

polarizovat. Jedno imperialistické centrum podněcuje násilné převraty v zemích s režimy úslužnými tomu druhému. Přitom se především americký a evropský kapitál neštítí spolupracovat s nereaktějšími prvky dané společnosti, jako jsou islamisté či neonacisté. V tomto zápasu sledujeme první příznaky konce dominance západního kapitálu nad zbytkem světa. Připomeňme celkem nedávno francouzské neúspěchy v Africe následkem čínských a ruských aktivit. Vražedné dobrodružství na Ukrajině se, obdobně jako za první světové války, mění v zabahněnou noční můru, kde přes veškerou materiální, zpravodajskou a politickou podporu a vyzbrojování NATO, impérium nevitěží, a proto eskaluje válku na hranu jaderného konfliktu.

A tak se stáváme svědky velké krize, všeobecné krize kapitalismu.

Bez další možnosti snadné expanze se vyčerpala životní síla, kterou si západoevropský a především německý kapitál vžil do žil pohlcením středovýchodních post-socialistických států. Dohnala jej skutečnost vlastní zastaralosti a neadekvátnosti v moderní společnosti. Kapitál není schopen plně využít moderních technologií, jako je umělá inteligence, trpí nedostatkem vlastních zdrojů a neschopností efektivně vykořisťovat jiné země. Převládají metody parazitismu, kolonialismu a vysávání práce nad reálnou akumulací sil a rozvojem. Kapitalismus se stává brzdou rozvoje produktivních sil společnosti. Najednou už nejde o „svobodnou“ konkurenci a „soutěž“ o vliv, ale zesilují se vymezování, cenzura a militarizace ještě více než v době studené války.

Sázka na "Green Deal," jenž měl zbavit evropský průmysl závislosti na fosilních zdrojích, nevyšla a EU v čele s Německem se stala „nemocným mužem“ světové scény. Čínský kapitál je vnímán jako smrtelné nebezpečí, zatímco ten americký mění hlavní ohnisko zájmu z Evropy jinam, jak dokazuje výsledek posledních voleb v USA.

Krize dopadá i v naší zemi a pro zkrocení lidového hnutí si kapitál vybral vládní osazenstvo lokajsky spjaté s jeho zájmy. Odbourávány jsou sociální výdobytky získané poválečným vývojem a budováním socialismu, narůstají útoky na solidární sociální, vzdělávací a zdravotní systém a na systém důchodového zabezpečení. Zděděná infrastruktura (energetika, průmysl, školy, sídliště) vybudovaná v době socialismu není obnovována a preferované exportní obory se dostávají do krize. Cena za tento vývoj dopadá na bedra lidí a rostou ceny – energií, nájmu, potravin. Narůstají překážky v osamostatňování mladých lidí a zakládání rodin. Bydlení se stává čím dál nedostupnějším.

V zájmu imperiálních podniků se militarizuje společnost a moc uvažuje o obnovení odvodů do armády jako potraviny pro děla v imperiálních dobrodružstvích. Suverenita nad územím, již omezená v rámci EU, dostala další ránu schválením volného průjezdu pro americkou armádu a plánem na vytvoření americké vojenské základny. Oficiální politikou, jak zabránit růstu požadavků na mzdy a pracovní podmínky, je získávání pracujících ze zahraničí (zpravidla z imperialismem vysátých a zničených zemí) a naopak domácí za-

městnanci jsou vybízeni k odchodu do zahraničí. Čím dál tím víc se ale zavádí cenzura a kriminalizace opozičních názorů.

Objevuje se a získává nové formy odpor proti současné protilidové vládě, kapitalismu a válce, přes všechny problémy a snahu ujmout se ho různými politickými podnikateli. Lidé stále častěji vyjadřují odpor proti vládní podpoře USA a Izraele v jejich imperialistické eskalaci. Narůstají příznaky bojů o sociální požadavky na pracovištích. Jsme rádi, že se po neúspěchu v parlamentních volbách podařilo udržet a po předchozích porážkách obnovit část podpory Komunistické strany Čech a Moravy a přítomnost jejich zástupců v buržoazních zastupitelských sborech. Chceme jako komunisté přispět k orientaci a organizaci objevujícího se opozičního hnutí a dát mu společnou pokrokovou perspektivu.

Po České republice i celé Evropě se rozmáhá populismus a sílí

názory, že se stávajícím modelem EU je třeba skoncovat. Ale kapitál ozývají různé reakční a nefunkční projekty, aby odvedl nespokojenost lidí jinam. Bohužel se i po více než 30 letech evropské komunistické hnutí nedokázalo vzpamatovat z rozpadu socialistické soustavy, získat vliv a nabídnout alternativu tomuto kapitalistickému úpadku.

Zde je třeba připomenout heslo z dob Leninova Října, že ledy byly prolomeny, cesta byla otevřena a ukázána. Socialistická revoluce nesmazatelně zapsala jako reálné řešení z kapitalistické krize. V době neúnavné protikomunistické propagandy se tomu těžko věří. Ale to, že my jsme tady, v této místnosti, jako komunistická mládež, dokazuje jeho pravdivost. Většina z nás se stala angažovanými v době zdánlivého růstu a prosperity evropského kapitalismu, kdy málokdo pochyboval o tezi bezmezného růstu a fukuyamovský konec historie se zdál skutečně dosažen. Přesto si

k nám myšlenka komunismu našla svou cestu. O kolik snazší pak bude rozvrátit etablovanou antikomunistickou propagandu v nastávajících časech krize a úpadku?

To je náš úkol, na další, bezesporu velmi náročná léta. Naštěstí nám slavná historie našeho hnutí může podat pomocnou ruku, byť přes ni nesmíme zapomenout na současnost. Musíme mít prst na tepu doby a chápat svět kolem nás bez růžových či černých brýlí. Jen tak můžeme správně vyhodnotit dění a nastavit ten nejlepší kurz k překonání vyčerpané kapitalistické formy společnosti - k uchopení svých osudů do vlastních rukou a k novým zápasům o naši budoucnost.

Nesmíme dopustit, aby nás blížící se bouře odvládo do chřtánu fašistické bestie! Jedinou cestou z krize je komunistická revoluce a my jsme její předvoj!

NÁŠ BOJ POKRAČUJE

Stanovisko Ústřední rady Komunistického svazu mládeže k 1. lednu 2026

Od 1. ledna 2026 má v České republice vejít v platnost úprava trestního zákoníku, která staví na roveň komunistické hnutí s hnutími vyloženě reakčními a protilidovými jako je nacismus. Nikdo, ani sami zákonodárci minulých fialovských koalic, kteří úpravu prosadili, však neví, jak přesně se tato účelově antikomunistická úprava bude implementovat. Podle daného zákona tak, jak je definovaný, však musí být přímo dokázáno, že dané hnutí skutečně usiluje o potlačení základních práv a svobod člověka a propaguje nenávist vůči určité skupině osob. Za založení, podporu a propagaci takového hnutí mohou

hrozit tvrdé tresty odnětí svobody až na dokonce 10 let.

Hlavním důsledkem těchto změn v právním řádu ČR bude především nárůst udavačství a šikany vůči politicky aktivním osobám, které odmítají kapitalismus a válku a vystupují vůči současnému režimu. Tento represivní zákon přichází v době, kdy světový kapitalismus čelí své největší krizi od roku 1989 a kdy se objevují tendence osekát zavedené fungující sociální jistoty a další výdobytky socialismu. Poslední pokus o zákaz komunistických organizací platil v naší zemi od roku 1938 pod nadvládou fašistů. Všechny další pokusy byly poraženy. Dnes bohužel v Evropě vidíme opět pozvolný nárůst fašismu a omezování politických práv. Repre-

se vůči pokrokovým hnutím a organizacím – například nedávný verdikt ilegizující činnost Komunistické strany Polska, věznění marxistů na Ukrajině, v Pobaltí a v Rusku či represe vůči hnutím solidarity s Palestinou – jsou toho důkazem.

Komunistický svaz mládeže striktně odmítá jakákoli nařčení ze šíření nenávisti a propagaci hnutí směřujícího k potlačení základních práv a svobod člověka – naopak usiluje o jejich nejdůležitější dodržování a rozšíření. KSM se nekompromisně staví proti rasismu, šovinismu, xenofobii, homofobii a dalším reakčním ideologiím majícím za cíl poštvat lid proti sobě podle taktiky „rozděl a panuj“. Zásadně se stavíme také proti

BOJ POKRAČUJE!

třídní nenávisti, kterou buržoazní politické síly hojně podporují vůči pracující třídě a chudým vrstvám lidu.

Důrazně odsuzujeme nevědecké a manipulativní ztotožňování komunismu s nacismem, fašismem a dalšími extrémně reakčními ideologiemi, které je mj. důsledkem systematického falšování historie a propagovaného antikomunismu. Naše hodnoty a cíle jsou naprosto opačné. My, komunisté, bojujeme proti útlaču a důstojný život každého člověka, na rozdíl od ideologií, které přímo útlak, diskriminaci či cílené vyvražďování určitých skupin lidí podporují!

Komunisté nemají zapotřebí šířit „třídní nenávist“. Nenávist způsobuje již samotné rozdělení společnosti, kdy hrstka nejbohatších kapitalistů má takřka neomezenou moc, dokonce mnohem větší než lidmi volení politici reprezentující státní moc (která se však dá snadno koupit, aby miliardářům sloužila), a běžným lidem jsou jejich práva stále více omezována a zvyšuje se cenzura. Dokud bude existovat vykořisťování, bude existovat i třídní boj – dějiny všech dosavadních společností, tedy i té

dnešní, pozdně kapitalistické, jsou dějinami třídních bojů, jak správně popsal Karl Marx. Komunisté se staví v tomto probíhající zápasu na obranu pracujících a utiskovaných kapitalismem a imperialismem a usilují o překonání těchto třídních bojů jednou pro vždy a zrušení společenských tříd jako takových. V Komunistickém manifestu je psáno: „*Komunismus nebere nikomu možnost přivlastňovat si společenské*

výrobky, bere jen možnost zotročovat si tímto přivlastňováním cizí práci.“ Zrušení kapitalistické třídy znamená zrušení jejich výsad a privilegií. To je však možné dosáhnout jen po dobytí státní moci pracující třídou a vytvořením socialistického státu, který je předstupněm vývoje směřujícího ke komunistické společnosti.

Zrušení soukromého vlastnictví výrobních prostředků – základní a univerzální pilíř komunistického hnutí – nevnímáme jako omezování základních lidských práv. Za lidské právo nelze považovat něco, co pro 99 procent lidí neexistuje. Jako komunisté naopak bráníme nedotknutelnost vlastnictví osobního (věci zajišťujících potřeby lidí) – což je zahrnuto i v Základní listině práv a svobod. Zastánci kapitalismu se často ohání lidskými právy, ale přitom kapitalismus naopak stojí v cestě mnohým základním lidským právům, za které my komunisté bojujeme – například právo na vlastní bydlení, právo na práci, na spravedlivou odměnu za práci, na odpočinek, kulturu, bezplatné vzdělání, zdravotní péči, přístup k informacím a mnohá další. Na politickém spektru bychom stěž

našli jiné hnutí, které hájí lidská práva natolik široce a důsledně jako právě hnutí komunistické.

Nový zákon omezuje i to poslední lidské právo, pomocí kterého současný režim obhájí svou legitimitu – právo na svobodu projevu a aktivní participaci na politickém dění. „Politika“ je tak redukována jen na pouhé posluhování zájmům jedné nebo druhé části kapitálu, bez vize jakékoli systémové změny. Nový zákon tak povoluje pouze diktaturu buržoazie jako jediný způsob společenského řádu. Všechny navenek odlišné buržoazní ideologie, jako je např. liberalismus, konzervatismus, fašismus, nacionalismus, postmodernismus či sociální reformismus mají jedno společné – všechny legitimizují nadvládu kapitálu a veškerý „ideový boj“ mezi těmito ideologiemi je jen divadlem, kterým vládnoucí třída opíjí masy za účelem odvést jejich pozornost od skutečných třídních zájmů.

Pod praporem komunismu pracovaly, bojovaly i padly zástupy mladých žen i mužů v zápase proti fašismu, za osvobození od vykořisťování a tmářství a při budování socialistické republiky. My jsme jejich dědici.

Komunistický svaz mládeže je zapsaným spolkem a legálně působící mládežnickou organizací v České republice od roku 1990. Má však již více než stoleté kořeny v naší zemi. KSM již v minulosti vyhrál soudní spory o legální status organizace. Nehodláme ustupovat antikomunistickým zásahům státní moci a represivním praktikám! Budeme dále bojovat za možnost mladých komunistů a komunistek se legálně organizovat, veřejně vyjadřovat svobodně své postoje, užívat své symboly! Stojíme pevně

v našich postojích a budeme bránit komunistické hnutí v naší zemi za jakýchkoli podmínek! Snahy o umlčení komunistického hnutí existovaly v historii mnohokrát, ale komunisty nikdy nezlomily. Stejně tak víme, že na naší straně stojí i pokroková mládež celého světa, která je a bude ochotna bránit naše práva kdekoli a kdykoli. Vítěz-

ství bude jednou naše!

Komunismus je mládí světa!

Ústřední rada Komunistického svazu mládeže, 31. prosince 2025

SOLIDARITU S KUBÁNSKÝM LIDEM! RUCE PRYČ OD KUBY!

V souvislosti se současnou situací na Kubě, která čelí zintenzivnění snah vlády Spojených států amerických o svržení kubánské revoluční vlády za pomoci jejího úplného odříznutí od ropy a dalších klíčových surovin, zveřejňujeme společné prohlášení komunistických a antiimperialistických organizací mládeže a studentstva, mezi které patří i KSM – plně stojíme za suverenitou Kuby a její cestou k socialismu! Odmítáme jakékoli vměšování ze strany ostatních zemí do politické situace na Kubě, především ze strany USA, pro které je rebelství tohoto ostrova již přes 67 let trnem v oku! Věříme, že Kuba a její lid se nebude sklánět před vydražskou a zločineckou politikou imperialismu USA a administrativy Donalda Trumpa!

Text prohlášení:

Solidaritě s kubánským lidem!

Ruce pryč od Kuby!

Po imperialistické intervenci ve Venezuele Trumpova administrativa s naprostou drzostí dále stupňuje svou agresi vůči Kubě a uchyluje se k absurdním argumentům a záminkám. V této souvislosti plánuje novou operaci s cílem ekonomick-

ky a obchodně udušit Ostrov revoluce uvalením cel a sankcí na státy, které Kubě dodávají ropy a další životně důležité komodity, a zároveň nastoluje možnost „námořní blokády“ Kuby.

Tato opatření přicházejí nad rámec zločinné blokády, kterou USA a jejich spojenci uvalují na Kubu po celá desetiletí, čímž vystavují kubánský lid těžké strádání a nedostatku, a také nad rámec dalších akcí Trumpovy administrativy – pokračujících v politice předchozích administrativ – jako je opětovné zařazení Kuby na opovrženíhodný seznam tzv. „státních sponzorů terorismu“.

Odsuzujeme nové hrozby amerického imperialismu vůči Kubě!

Vyjadřujeme solidaritu s kubánským lidem, Komunistickou stranou Kuby a Svazem mladých komunistů Kuby, kteří, čerpajíc ze svých revolučních tradic, mohou a uspějí v odrazení tohoto útoku!

Vyzýváme mládež všech zemí, aby zintenzivnila svůj boj a vyjádřila solidaritu s Ostrovem revoluce a požadovala ukončení hrozeb a barbarské blokády ostrova.

Kuba v tom není sama!

Pokračujeme vpřed až do konečného vítězství národů!

Podepsaných 35 komsomolů světa
Projev přednesen na demonstraci solidarity se socialistickou Kubou 10. března 2026

PROHLÁŠENÍ ÚČASTNÍKŮ

19. SETKÁNÍ EVROPSKÝCH KOMSOMOLŮ

Prohlášení účastníků 19. setkání evropských komunistických organizací mládeže (MECYO), který se uskutečnil na přelomu října a listopadu 2025 v Londýně.

JEDNOTNĚ PROTI VÁLCE, CHUDO- BĚ, ÚTLAKU A KAPITALISTICKÉMU VYKOŘIŠTĚVÁNÍ – SPOLEČNĚ VYBUDUJEME SOCIALISTICKOU EVROPU V SOLIDARITĚ S NÁRODY CELÉHO SVĚTA!

Komunistické organizace mládeže účastníci se 19. setkání evropských komunistických organizací mládeže v Londýně upozorňují na rozklad kapitalistického systému, který vystavuje mládež a pracující třídy válce, chudobě a útlaku po celém světě. Jsme solidární s mládeží a lidmi Palestiny, s lidmi Ukrajiny a Ruska a se všemi, kteří se brání imperialismu a kapitalistickému vykořisťování. Vzdáváme hold milionům mladých lidí, kteří se po celé Evropě mobilizují proti genocidě palestinského lidu a spoluúčasti jejich vlád, proti imperialistickým válkám a na obranu jejich práv.

Několik dní před 108. výročí Říjnové revoluce, která přivedla dělnickou třídu k moci v prvním socialistickém státě v dějinách lidstva, znovu opakujeme, že dočasné vítězství kontrarevoluce není koncem dějin. Dnes, kdy nesmiřitelné rozpory kapitalismu hrozí stáhnout národy do propasti imperialistické války a objevují se nové vlny třídního boje, vyzýváme mládež a pracující v Evropě, aby se organizovali a bojovali za jinou budoucnost osvobozenou od řetězů vykořisťování a zisku – za socialismus.

Barbarství je jedinou nabídkou

kapitalismu pro pracující. Závody ve zbrojení a rostoucí militarismus v Evropě jsou důsledkem rostoucí konkurence mezi buržoazními třídami o kontrolu nad trhy a podíly na nich, strategická území, sféry vlivu, obchodní a zásobovací trasy, energetické a nerostné zdroje a v konečném důsledku o nadvládu v mezinárodním kapitalistickém systému.

Válka je jedním z projevů rostoucí agrese imperialismu. Toto barbarství se mimo jiné projevuje globálními plány USA a NATO, jejichž cílem je chránit zájmy amerického a evropského monopolního kapitálu před jejich rivaly, a také genocidou, kterou vražedný stát Izrael rozpoutal na lidu Palestiny v Gaze, který by obstál sám, nebýt solidarity národů celého světa.

Křehké příměří v pásmu Gazy podporuje Trumpův plán přeměnit Gazu na americko-izraelský protektorát a snaží se pohřbit právo Palestinců na skutečně nezávislý stát. EU se snaží hrát roli v plánech „den poté“, kdy soupeří o podíl na kořisti a o posílení svých geopolitických pozic v širším regionu. Konflikt bloku USA-NATO-EU s kapitalistickým Ruskem na Ukrajině, který má kořeny v soupeření buržoazních tříd o kontrolu nad ukrajinským nerostným bohatstvím, energetickými a komoditní-

mi dopravními trasami a geopolitickými oporami, vedl ke statisícům úmrtí a 25 milionům vysídlených osob. Aby buržoazní třídy v celé Evropě financovaly válečné přípravy spolu s militarizací a zbrojením, požadují oběti a strádání ve jménu „válečné ekonomiky“ a snižují veřejné výdaje na úkor vzdělávání, bydlení a zdravotní péče. To dusí mládež a pracující třídu a zároveň plní kapsy zbrojního průmyslu.

Válka na Ukrajině je důsledkem vyhrocených rozporů po celém světě, které vedou ke zvýšení vojenských výdajů všech stran. Vlády EU a NATO realizují závazek vyplývající z Lisabonské smlouvy, který spočívá v koordinaci výroby zbraní v celé Evropě. Ruská vláda tuto politiku kopíruje tím, že omezuje sociální výdaje ve prospěch vojenských rozpočtů a posiluje monopolní kapitál. Evropský plán „ReArm EU“ na summitu Spojeného království a EU v květnu 2025 schválil dalších 800 miliard eur na vojenské výdaje. Tím se uvolní fiskální pravidla, zajistí společné zadávání veřejných zakázek na obranné projekty a rozšíří se role Evropské investiční banky při financování militarizace a přezbrojování. Rozšíření členství v NATO o Finsko a Švédsko, zvýšení požadovaného procenta HDP výdajů pro členství v NATO a rozšíření zadávání veřejných zakázek a výroby zbraní jsou výsledkem zostřujících se antagonismů ve světovém imperialistickém systému.

Podkladem tohoto zbrojení je „ruská hrozba“ invaze do evropských zemí na jedné straně a expanze NATO ohrožující ruskou bezpečnost na straně druhé, jež se

používají k ospravedlnění války, jež slouží zájmům monopolního kapitálu na všech stranách. Snahu o válku podporují strany napříč spektrem buržoazní politiky – jak konzervativní a krajně pravicové, tak i sociálnědemokratické a zelené strany. Snahy obou stran o dehumanizaci národů prostřednictvím nacionalistické propagandy nebo kolektivního očerňování musí být odsouzeny, protože slouží pouze k prohloubení rozdělování a zastírání třídních zájmů, které konflikt pohánějí.

Evropské vlády, včetně vlád EU a NATO, neustále přilévají olej do ohně války. Mladí komunisté vyzývají národy všech našich zemí, aby se připojily k boji proti zapojení našich vlád do války na Ukrajině, za vystoupení našich zemí z NATO a všech imperialistických aliancí, za příměří a ukončení nepřítelství mezi Ruskem a Ukrajinou, i když vědí, že trvalý mír nebude možný bez boje proti imperialismu. Nic jako imperialistický mír neexistuje. Nejničivější důsledky války nese pracující třída na Ukrajině a v Rusku, jejíž práva a životní podmínky jsou narušovány. Jsme proti sankcím používaným jako nástroje kapitalistické agrese, které primárně poškozují pracující třídy ve všech zemích a zároveň slouží ziskovým zájmům monopolního kapitálu na energetických trzích a v dalších odvětvích. Odsuzujeme vulgární plány na dělení ukrajinských území a zdrojů ve prospěch kapitálu, které demonstrují dravou povahu imperialismu. Znovu opakujeme, že spravedlivý mír může být zaručen pouze tehdy, když národy vezmou svůj osud do vlastních rukou.

I nadále odsuzujeme rehabilitaci fašismu a nacismu na Ukrajině a v dalších evropských zemích, stejně jako současné útoky na

demokratická práva a represe komunistů a progresivních sil na Ukrajině, v Rusku a jinde v Evropě. Odsuzujeme uspořádání světového fašistického kongresu „Paladinů“ v Petrohradu v Rusku v září 2025, kterého se zúčastnily fašistické organizace z celé Evropy.

Odsuzujeme falšování historie, včetně historické revize povahy vítězství ve druhé světové válce, zneužívání komunistické historie a symbolů vládou Ruské federace a zanedbávání a ničení antifašistických památníků po celé Evropě. Znovu potvrzujeme skutečný odkaz komunistického hnutí, které vždy bojovalo proti fašismu jako nejreakčnímu produktu kapitalistického systému, a ctíme nespočetné oběti, které komunisté přinesli ve společném boji proti fašismu a jeho barbarství ve druhé světové válce.

Zároveň budeme i nadále stát po boku palestinského lidu v jeho spravedlivém boji za svobodu a osvobození. Británie, Francie a další evropské státy nedávno uznaly palestinský stát v souladu s principy z roku 1967. I když v Gaze pokračují zvěrstva a hladomor, ani zdaleka to neřeší spoluúčast evropských států na genocidě, které nadále dodávají zbraně Izraeli. Mladí komunisté podporují legitimní požadavky palestinského lidu, jeho právo na návrat a jeho právo na odpor proti okupaci. Vyzýváme pracující lid a mládež ve všech zemích, aby zintenzivnili boj za zastavení genocidy a ukončení okupace Palestiny Izraelem, aby vyjádřili svou pevnou solidaritu se spravedlivým bojem Palestinců. S bojem, skrze který mohou národy Blízkého východu dosáhnout svého práva na život v míru. Vyjadřujeme solidaritu a podporu palestinskému lidovému odporu, který zahrnuje mládežnické, dělnické a komunis-

tické organizace, stejně jako ty v Izraeli, kteří čelí represím a pronásledování ze strany své vlastní vlády, v jejich boji za zastavení genocidních plánů Státu Izrael a za mír, rovnost a spravedlnost. Odsuzujeme represe, kterým čelí pracující mládež a studenti solidární s Palestinou, zatímco ti, kteří se podílejí na genocidě, zůstávají na svobodě. Jsme solidární se všemi, kteří byli nespravedlivě uvězněni a stíháni za to, že se zapojili do akcí proti imperialismu.

Třídní boj je jediným protilekem dělnické třídy proti barbarství kapitalismu, systému založenému na vykořisťování, který nemůže být „řízen“ ve prospěch lidu. Realita tohoto systému se nemění, ať už máme liberální, konzervativní nebo sociálnědemokratickou vládu. Mladí a pracující lidé se nebudou pasivně sklánět před bídou, stále rostoucími životními náklady, vykořisťováním a útlakem, které nám vnucuje vládnoucí kapitalistická třída. My, komunistická mládež Evropy, jsme byli, jsme a budeme v čele bojů mládeže, studentů, pracující třídy a jejich odborů za lepší platy, práva a podmínky na pracovištích, za bezplatné a veřejné vzdělávání a zdravotní péči, za právo na bydlení, kulturu, odpočinek, sport, proti prekarizaci a nejistotě. Zároveň musíme být připraveni čelit ofenzivě vládnoucí třídy, která podněcuje rasismus a nacionalismus s cílem rozdělovat dělnickou třídu Evropy. Boj proti těmto rozdělením je neoddělitelný od třídního boje, protože jsou metodou, kterou vládnoucí třída udržuje třídní vztahy nezbytné k udržení kapitalistického vykořisťování. Naši zbraní je proletářský internacionalismus ve společném boji národů proti kapitalistickému vykořisťování.

Je naší povinností ukázat evropské mládeži, že existuje svět za hranicí kapitalismu, že materiální podmínky dozrály k tomu, aby pracující převzali moc do vlastních rukou a vybudovali svět míru a sociální spravedlnosti, eliminující vykořisťování člověka člověkem – kde plánovaný rozvoj a technický a vědecký pokrok uspokojují potřeby dělnické třídy, lidstva a planety, namísto chaosu způsobeného

snahou o maximální zisk v kapitalismu.

Jednotná fronta dělnické třídy a chudých lidových vrstev proti imperialismu, vedená komunistickými hnutími Evropy ve spolupráci s antiimperialistickými a mírovými hnutími, je zapotřebí k boji za socialistickou Evropu osvobozenou od imperialismu, vykořisťování a útlatku.

Musíme posilovat a rozvíjet náš společný boj v internacionalismu, abychom vybudovali svět míru, solidarity a prosperity národů – svět socialismu a komunismu.

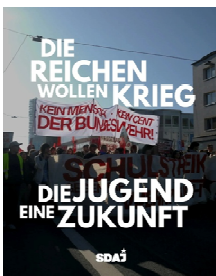
Podepsáno 16 evropských komso-molů

SOLIDARITA SE ŠKOLNÍMI STÁVKAMI PROTI BRANNÉ POVINNOSTI V NĚMECKU!

Zveřejňujeme prohlášení iniciované partnerskou Socialistickou německou organizací dělnické mládeže (SDAJ) k stávkovému hnutí na německých školách proti militarizaci a pokusu zavádět brannou povinnost.

Ta by měla hnát mladé lidi jako "potravu pro děla" do imperialistických válek, které kapitalismus vyvolává kvůli svým upadajícím ziskům. Komunistický svaz mládeže se k prohlášení přihlásil a považuje za důležité vést odpor proti imperialistické militarizaci i v naší zemi.

Dne 5. prosince 2025 poprvé vyšlo po celém Německu 55 000 školáků a školáček do ulic, aby protestovali proti postupnému znovuzavedení branné povinnosti, a na znamení tohoto protestu vstoupili do školní stávky. Postavili se tak proti rostoucímu zbrojení a válečným přípravám německého imperialismu, který po boku NATO a EU masivně zbrojí a chystá velkou válku, namířenou především proti Rusku a Číně. Školní stávky proti branné povinnosti by se vedle stávek a blokád proti dodávkám

zbraní v Řecku, Francii či Itálii mohly stát počátkem širokého antimilitaristického hnutí mládeže.

Německý vojenský rozpočet je největší ve střední a západní Evropě a v současnosti zaujímá čtvrté místo na světě. Nicméně

rostoucí válečné přípravy jsou mezinárodním fenoménem. Jsou doprovázeny zvyšujícími se výdaji na zbrojení, novými zbrojními programy, rostoucí přítomností imperialistických armád ve veřejném prostoru a diskusemi o znovuzavedení a rozšíření branné povinnosti v mnoha evropských zemích. Ruku v ruce s tím jdou škrtý ve školství, ve zdravotnictví a v důchodovém systému. Všichni obyvatelé mají být zmilitarizováni a učiněni způsobilými k vedení války. Ve válce ale nezemrou ti, kteří z ní profitují. Místo nich to mají být mladí pracující, koho budou posílat do zákopů.

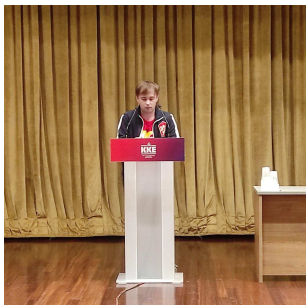
Jsme svědky toho, jak naše budoucnost má být obětována za účelem zbrojení. Proti tomu se zvedá odpor. V mnoha zemích mladí lidé protestují proti těmto

válečným přípravám. Školní stávky proti branné povinnosti a militarizaci zmobilizovaly desetitisíce lidí. Mladí lidé se začínají propojovat a odmítají nadále přijímat militarizaci a válečné štvání. Tyto boje jsou nezbytné. Mládež Evropy bojuje za právo na život v míru. Bojujeme za svou budoucnost – každý z nás proti hlavnímu nepříteli – vládnoucí třídě a jejím válečným přípravám.

Vyjadřujeme naši solidaritu se školními stávkami 5. března a následnými školními stávkami 8. května a vyzýváme mládež Evropy, aby se rozhodně postavila dalším válečným přípravám a společně bojovala za mírový svět. Víme však také, že trvalý mír není v kapitalismu možný, neboť kapitalismus se sebou nese válku. Kapitalismus ve svém imperialistickém stadiu zákonitě plodí války a barbarství. Proto je třeba kapitalismus revolučně překonat socialismem. Jen ten umožní důsledné prosazování zájmů pracujících a studujících mládeže v našich zemích a na celém světě.

Podepsání Socialistická německá dělnická mládež a další organizace mládeže Evropy

REPORTÁŽ Z ÚČASTI KSM NA FESTIVALU KNE – ODIGITIS

Koncem září 2025 se delegáti za Komunistický svaz mládeže na pozvání od Komunistické mládeže Řecka (KNE) – naší partnerské organizace – účastnili slavného festivalu Odigitis (pojmenovaný podle časopisu, který KNE vydává). Festival se každoročně koná v severozápadní části Athén v Parku Antonise Tritsise. Letošní ročník byl již v pořadí jednapadesátý.

Festival se koná pod záštitou Komunistické mládeže Řecka ve spolupráci s dalšími blízkými organizacemi. Součástí festivalu je i „mezinárodní městečko“, kde mají své stánky partnerské mládežnické organizace ze zahraničí, tedy tentokrát například i z České republiky. Festival se konal celkem čtyři dny a za tu dobu jej navštívily desetitisíce lidí, a to různých věkových kategorií. Jedná se o spojení nejen politické, ale i kulturní scény – lidé zde

mohou například poslouchat hudbu různých interpretů na několika pódiích, bavit se a odpočinout si od všedního života. Tento socializační aspekt je hlavním lákadlem, které k účasti přitahuje širokou veřejnost a je to skvělý způsob politické kampaně, která vybízí běžné lidi k zájmu o politické dění a propaguje program a hodnoty, které Komunistická strana Řecka (KKE) prosazuje.

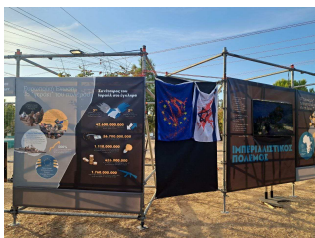
Festival měl i mnoho kreativně vymyšlených atrakcí. Park byl posetý různými postery a bannery s různou tematikou – např. o druhé světové válce (v souvislosti s 80. výročí Velkého antifašistického vítězství), aktivitách řeckých komunistů a odborů, antikapitalismu, imperialistické válce a probíhající genocidě v Gaze. Právě solidarita s palestinským lidem byla jedním z hlavních témat festivalu – návštěvníci si mohli prohlédnout například výstavu obrazů a uměleckých děl zobrazujících situaci Palestinců. Na festivalu byl i vystavený „dům hrůzy“, ve kterém byli návštěvníci zavedeni pomocí vizuálních a zvukových simulací přímo do Gazy. Dále nechyběl například marxistický knižní trh, stánky s občerstvením a materiály různých dalších levicových a odborových organizací, které s řeckými komunisty spolupracují.

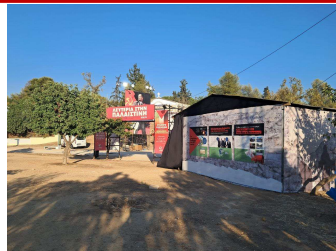
Ze zahraničních hostů v mezinárodním městečku nechyběli kromě Čechů také zástupci komunistické a dělnické mládeže Německa, Rakouska, Nizozemska, Turecka, Kypru, Francie, Itálie, Portugalska, Španělska, Irska, Polska, Ruska, Kazachstánu, Brazílie, Mexika, Venezuely, Libanonu,

Sýrie, ale i Izraele a Palestiny – cílem bylo ukázat hodnoty, které propaguje tento festival a celé komunistické hnutí – že i přes to, že některé národy jsou stavěny proti sobě – například Řekové a Turci, Rusové a Ukrajinci či Izraelci a Palestinci – dokáží být spojení stejným zápasem a třídní solidaritou – díky společné myšlence socialismu, jež si klade za cíl překonat tyto imperialistické války, nacionální šovinismus a nenávisť. Tato bratrská solidarita je hlavním posláním tohoto festivalu a my si velmi vážíme toho, že zde v Evropě existuje něco jako taková akce, která by ukázala lidem, že národy světa mezi sebou dokáží žít v trvalém míru. Na těchto hodnotách stojí i Světová federace demokratické mládeže (WFDY), která zde na festivalu měla také své zastoupení prostřednictvím svého prezidenta.

Delegáti za KSM se jako součást programu v Athénách zúčastnili i ideového semináře, který se konal přímo v sídle ústředního výboru KS Řecka. Seminář nesl název „Stavíme zeď proti antikomunismu a falšování historie“. Zde KSM před ostatními účastníky prezentoval současnou situaci v České republice, kde letos na jaře

zákonodárci schválili hanebnou novelu trestního zákona, podle níž hrozí vězení za „propagaci komunistického hnutí“, byť zde stále není jasné, jakým způsobem se

tento zákon dotkne existujících komunistických organizací v ČR. Mnoho stran již od té doby vyjádřilo solidaritu s KSČM, a tato solidarita byla zde od mnohých mládežnických organizací zopakována. Podobné snahy se ale dějí i v mnohých dalších státech, protože komunistické hnutí je a vždy bylo trnem v oku velkokapitalu, kterému je podřízena většina vlád států na světě, ovládá monopolní imperialistické instituce jako je EU a NATO, a i fašismus je pro něj přijatelnější variantou.

Poslední večer festivalu byl věnován velkému shromáždění u hlavního pódia s projevy předsedy KNE a také generálního tajemníka KKE, známého řeckého politika Dimitrise Kotsoumpase.

Jedinečná atmosféra festivalu KNE – Odigitis je nezaměnitelná a jedinečná. Vstup je zde volný pro všechny a je to určitě skvělý zážitek a důkaz toho, že komunistické hnutí má co nabídnout a jeho myšlenky jsou živé a nikoliv překonané!

VZPOMÍNKA U HROBU RŮŽENKY ZIMOVÉ

V neděli 7. září 2025 si KSM se skupinou soudruhů připomněl na Krčském hřbitově malou Růženu Zimovou, Rudou průkopnici a oběť prvorepublikového kapitalismu.

Růžena se narodila 8. září 1920 jako nejstarší ze tří manželských dětí v rodině Zimových v Nuslích. Otec pracoval jako betonář, maminka zřejmě posluhovala ve Vile Terebka. Rodina však přesto žila v bídě a hladu.

Jako mnoho dětí v době první republiky, organizovaly se děti

Zimovy jako Rudí průkopníci pod vedením starších soudruhů tak, aby se bezprizorně nepoflakovaly po ulicích. Namísto toho se vzdělávaly, pořádaly sbírky pro rodiny stávkujících dělníků, vystupovaly na kulturních akcích pořádaných spolky pracujících. Ve všech těchto aktivitách se Růženka aktivně angažovala. Její smysl pro sociální spravedlnost dokonce vyústil ve rvačku s četníkem, který jí chtěl násilím sebrat peníze vybrané pro stávku v Těptíně.

Její životní příběh ale v důsledku podvýživy a nemoci

skončil sotva rozepsaný v hrobě na dnešním Krčském hřbitově v prosinci 1932.

**PADLA JSI, RŮŽENKO, A MY JDEME DÁL.
ZA KAŽDÉHO Z NÁS VSTANE TISÍC JINÝCH!**

Vzpomínkové setkání
u příležitosti 105. výročí narození
Rudého průkopníka Růženy Zimové

**NEDĚLE
7. ZÁŘÍ 2025
17.00
U VSTUPNÍ BRÁNY
KRČSKÉHO HŘBITOVA**

*Rudý průkopník
Růžena Zimová - 8. 9. 1920 - 22. 12. 1932*

PROJEV KSM NA DEMONSTRACI PROTI AMERICKÉ AGRESI VE VENEZUELE A ÚNOSU JEJÍHO PREZIDENTA

Projev KSM byl přednesen na demonstraci 8. ledna 2026 před americkou ambasádou v Praze

Vážení přátelé, bojovníci za mír, soudruzi,

Chci jménem Komunistického svazu mládeže pozdravit účastníky tohoto protestního shromáždění proti imperialistické agresi Spojených států amerických vůči Bolívarovské republice Venezuela.

Ti z nás, kteří se účastní anti-imperialistických protestů pravidelně, pamatují opakující se historii agresí Spojených států a NATO. Pamatují útoky, jako jsou ty v Jugosávii, Iráku, Afghánistánu, Libyi, Sýrii, Iránu a cílíci na další národy.

Je to i historie válčení cizíma rukama, rukama reakcionářů, žoldáků, náboženských fanatiků a vrahů orchestrovaných manažery CIA. Historie svrhávání, tak zvané změny režimů, které po sobě zanechávaly zhroutené státy a rozkradené národní bohatství. Je to historie pokusů o vraždy představitelů států, jako byl Fidel Castro, na něhož osobně bylo podniknuto 638 pokusů CIA o atentát. I proti Nicolasi Madurovi a jeho předchůdci Hugo Chavezovi byly podniknuty pokusy o atentát, útoky drony, invaze. Byly spřádány vojenské převraty. Pokaždé pokus selhal, když se lid postavil na obranu.

Tyto a další zločinné akce provázely kromě vojenské ofenzivy vždy i mediální ofenziva – lhaní a ohýbání reality. USA vykonávaly tyto intervence pod záminkami, jako je údajná ochrana lidských práv, životů civilistů, lhaním o zbraních hromadného ničení atd.

I nyní mají třeba britští novináři zakázáno ve svých výstupech používat slovo „únos“ prezidenta Nicolase Madura, když popisují agresi USA.

Neomalenost a hrubost Trumpovy administrativy ovšem situaci dovedla dál. Nyní svůj imperialismus téměř nezakrývají. Nyní otevřeně říkají, že jim jde o to ukrást venezuelskou ropu pro americké monopoly, že jim jde o úplnou vládu nad celou západní polokoulí, že jim jde o to mít monopol moci a peněz pro to co považují za svůj „zadní dvorek“.

Kdyby byly exteritoriální policejní akce proti vedoucím představitelům zemí podnikány kvůli skutečným zločinům, musely by být jednotliví prezidenti, ministři, představitelé tajných služeb Spojených států pravidelně zatýkáni, odváženi vrtulníky ze země před soud a do vězení - za zločiny proti míru, za podíly na politických a masových vraždách, za rozvrácení států a další, včetně financování drogových obchodů.

My nyní máme pod pohružkami trumpovských USA i štváčů NATO dávat 5 a více procent HDP na brojení. Proč? Abychom se účastnili takového útoku a zločinů v zájmu upadajícího impéria? Aby válka pokračovala, krev tekla a zbrojaři bohatli? Je to krize kapitalistického vykořisťovatelského systému, co vede k této vypjaté imperialistické agresivitě, fašis-

tickým metodám a hrozbě světové a jaderné války.

Komunistický svaz mládeže stojí v solidaritě s venezuelským lidem proti těmto imperialistickým zločinům stejně jako Světová federace demokratické mládeže, jejíž je Komunistický svaz mládeže členem. Federace vyzývá ke kampáním proti této zločinné agresi a za solidaritu s jejími členskými organizacemi ve Venezuele – s Komunistickou mládeží Venezuely a mládeží Sjedenocené socialistické strany Venezuely.

Odmítáme také výhrůžky vůči socialistické Kubě, dlouhodobě vzdorující nezákonné blokádě i dalším intervencím, stejně jako odmítáme výhrůžky vůči Kolumbii, Mexiku, Nikaragui a dalším.

Venezuelský lid je ten, kdo rozhoduje o své zemi. Má právo na svou zemi, své přírodní zdroje, výsledky práce. Má právo se bránit před agresí.

Americký imperialismus musí být poražen! Váleční štváčci musí nést odpovědnost za své zločiny! Pryč s imperialismem!

OBJEVENÉ FOTOGRAFIE HRDINŮ ŘECKÉHO ODBOJE

Nově objevené fotografie komunistů-hrdinů popravených v Kaisariani dokazují jejich morální velikost

hnutí.

Když se ve 30. letech minulého století dostal v Řecku k moci fašistický diktátor Ioannis Metaxas, komunisté byli považováni za nepřátele státu a mnoho z nich skončilo ve věznicích. Během války s fašistickou Itálií, kdy Metaxasova vláda odmítla přijmout její ultimátum o anexi (tzv. den „Óchi“), se komunisté chtěli připojit k národnímu odboji, ovšem nebylo jim vyhoveno. Následovala ně-

veni na stělnici v Kaisariani, kde byly popraveny symbolicky 1. května 1944.

Začátkem letošního roku se na internetovém bazaru eBay objevily fotografie těchto řeckých hrdinů nabízené belgickým prodejcem. Pravděpodobně pocházejí z alba jednoho z německých důstojníků sloužících za války v Athénách. Jejich objev vedl k okamžité reakci veřejnosti a snaze tyto dokumenty získat. Na celém tomto případu je však nejvíc znepokojující, že dotčený prodejce chtěl na této památce zachycující lidské utrpení vydělat nemalé množství peněz a ani neuvažoval například o tom, že mohou stále žít pozůstalí. Stejně tak se vedly dohady i o autenticitě materiálů. Komunistická strana Řecka společně s jejími zvolenými starosty athénských obcí Chaídari a Kaisariani požadovala okamžité vydání těchto dokumentů Muzeu národního odboje v Kaisariani, obci Chaíd-

Fotografie detailně zobrazující podobu popravených politických vězňů-komunistů. Je patrné, že ke zdi šli za zpěvu písní.

V sobotu 25. dubna 2026 zorganizovala Komunistická strana Řecka (KKE) velké shromáždění v athénské prefektuře Kaisariani [kjesarjani] k uctění památky 200 komunistů a politických vězňů popravených nacisty na tomto místě v roce 1944. Této akce se mj. účastnil i náš člen KSM během svého pobytu v Athénách.

Komunistická strana Řecka několikrát čelila v období moderní historie slavné kolébky demokracie zákazu i tvrdým represím, přesto se však komunisté nikdy nevzdali a dnes jsou pevnou součástí řecké politické scény, stejně tak jako na rozdíl od jiných komunistických stran se KKE po kontrarevolučních převratech v Evropě nepřiklonila k sociálně-demokratické a revizionistické orientaci a dnes stojí v čele zdejších lidových bojů a dělnického

mecká invaze (na které se podílela i armáda fašistického Bulharska) a porážka Řecka, kdy mnoho členů Metaxasovy vlády s nacisty následně kolaborovalo a předali jim i seznamy komunistů. Krátce po invazi se však zformovala odbojová organizace EAM (*Ethnikó Apeleftherotikó Métopo* = Fronta národního osvobození), která byla koalici několika antifašistických stran v čele právě s ilegální Komunistickou stranou. Její ozbrojená frakce ELAS (*Ellinikós Laikós Apeleftherotikós Stratós* = Řecká lidově osvobozenecká armáda) například úspěšně zlikvidovala vysoce postaveného německého důstojníka

Hanse Krecha společně se třemi dalšími nacistickými úředníky v obci Moláoi [moláji] nedaleko Sparty. Jako msta za tento atentát byli zabiti všichni muži z této vesnice a fašisté vytipovali 200 komunistů vězněných ve věznici v Chaídari na západě Athén, kteří měli být popraveni. Pod záminkou přesunu do jiného tábora byli vězni dopra-

Zed' stělnice v Kaisariani, několik okamžiků před popravou.

ari a historickému archivu KKE. Nakonec se podařilo řeckému ministerstvu kultury tyto dokumenty odkoupit. Fotografie popravených komunistů-hrdinů dokazují jejich morální velikost a nezlomnost, kdy na popravu šli s hlavou vztyčenou. Slouží i jako inspirace v dnešní době, kdy se opět stahují

mračna imperialistické války – což uvedl ve svém prohlášení ústřední výbor KKE. Do této doby zatím nebyly známy o těchto obětech žádné obrazové záznamy.

Hrdinství komunistů, kteří stáli v čele odboje proti fašismu v mnoha zemích, včetně té naší, rozrývá manipulativní a lživé ten-

dence falšovat historii a stavět rovnítko mezi nacismem a komunismem, které podporuje jak česká vládnoucí třída, tak i Evropská unie a další kapitalistické instituce. Fašistické diktatury byly vždy úzce spojeny s vládou buržoazie, a pouze lidové a třídně orientované hnutí bylo vůči nim skutečnou

opozicí a vedlo k jejich porážkám. Budiž nám tento odboj inspirací i dnes v našem boji za historickou pravdu, proti renesanci fašismu a za skutečnou svobodu a demokracii – za socialismus a komunismus.

KOMSOMOLŠTÍ AKTIVISTÉ LLR A DLR SE SETKALI V KRASNODONU

Aktivisté luganského a doněckého regionálního oddělení Leninického komunistického svazu mládeže Ruské federace (LKSM RF) přijeli 18. 1. 2025 do města komсомolské slávy Krasnodonu, aby si připomněli tragické výročí popravy členů ilegální komсомolské organizace Mladá garda.

Krasnodonské chlapce a děvčata zabíjeli v průběhu celého ledna 1943, 16. ledna se odehrála nejmasovější poprava. Po dlouhém mučení je zastřelili, některé shodili živé do větrací šachty dolu č. 5 v Krasnodonu. Pět jich zastřelili v Gremučem lese v Roveňkách.

Vzpomínat na činy Mladé gardy je dnes nutné, tím spíše, že nyní se vlast mladých hrdinů znovu nachází v ohni války.

Komsomolci navštívili hroby mladogvardějců v Krasnodonu a Roveňkách, kam položili květiny k uctění památky hrdinů.

„V současnosti je důležité si připomínat činy našich předků, kteří položili své životy v boji proti fašismu. Mládež Mladé gardy byla stejného věku jako my dnes, bylo jim 14-20 let. Hrdinně a odvážně vedli svůj boj s nepřitelem, krácejícím tehdy po naší zemi, ničícím naše města a lid. Nelitovali ani

svých sil, ani svých životů pro osvobození naší země, a my musíme být hodni jejich památce,” prohlásil první tajemník luganského republikového výboru Komsomolu Boris Lisicyn.

Vitalij Meleško, 18. 1. 2025

KNIHA „KOUZELNÍK V KAŽDÉM Z NÁS“

V nakladatelství Futura vyšla kniha «Kouzelník v každém z nás». se o ilustrovanou knihu pohádek, povídek, esejí a divadelních her tří mladých spisovatelek z LLR — Fainy Savenkove a Poliny Burlačenko z Lugansku a Jekatěрины Ščerby z Alčevska

Unikátní ilustrovaná kniha povídek, pohádek, divadelních her a esejí napsaných třemi

mladými spisovatelkami z Luhanské lidové republiky (Faina Savenková a Polina Burlačenko z Lugansku a Jekatěrina Ščerba z Alčevska), která poprvé vychází v českém jazyce. Inspiraci pro svá díla autorky hledají v obyčejném, ale pestrém životě kolem sebe. Mají rády děti a zvířátka a pomáhají jim. Proto jsou děti a zvířátka

častým námětem jejich prací. Dovedou napsat příběh o nejobyčejnějších věcech. Některá jejich díla jsou vědecko-fantastické povahy.

Z ruštiny díla přeložili Ivana Blahutová, Petr Vlček a Jaromír Vašek. Ilustrovaly děti ze Vzorného tvůrčího studia Duha Kulturního domu V. I. Lenina v Lugansku.

Knihu je možno zakoupit v prodejně Futury nebo objednat na webu Futury: <https://eshop.futura.cz/kategorie-produktu/nakladatelstvi/>.

NEBYLO MOŽNÉ SOUDIT KOMUNISTY, TEĎ JE CHTĚJÍ ZABÍJET

Již vícekrát jsem vyprávěl o osudu našich soudruhů - ukrajinských komunistů, vůdců ukrajinského komsomolu, bratrů Alexandra a Michaila Kononovičových. Jsou to skuteční hrdinové odporu proti fašistickému režimu.

Od Euromajdanu byli opakovaně vystaveni brutálnímu bití ze strany nacistických bojůvek. Samozřejmě za plného souhlasu „ochránců zákona“. A na jaře 2022 byli bratři uvrženi do vězení.

Byli obviněni z mimořádné divokého obvinění: údajně chtěli se zbrani v ruce svrhnout vládu. Údajně se oba chystali zabít všechny statisíce policistů a příslušníků národních gardy střežících režim kyjevských nacistů.

Alexandr a Michail museli projít nehorázným maratonem mučení a týrání. Když byli konečně rok a půl (!) po svém zatčení souzeni, vyprávěli v soudní síni o svých zážitcích.

Poprvé byli týráni téměř nepetržitě. Měli zlomené nosy, vyražené zuby, polámaná žebra, fakticky se proměnili v jeden hematoma. Příslušníci SBU Alexandrovi vyhrožovali, že před ním znásilní jeho třináctiletou dceru Jekatěrinu. Poté byli bratři několik měsíců drženi na

samotce bez hygienických potřeb a teplého oblečení nebo vhození do cely s recidivisty a vrahy.

Ale ani ukrajinský soud nedokázal „strávit“ fantastická obvinění proti Kononovičovým, vykonstruovaná při vyšetřování. Výsledkem je, že soudní proces trvá už rok a půl a rozsudek stále není vyneseno.

Po četných protestech levice z celého světa byli bratři dokonce propuštěni do domácího vězení a nosili elektronické náramky.

A nyní se zdá, že se ukrajinské státní monstrum rozhodlo sežrat nezdrlné komunisty jiným způsobem. Před dvěma dny byli bratři zadrženi policií a bylo jim sděleno, že jsou... hledáni jako vyhýbající se vojenské službě! Tento nesmysl je předkládán lidem, kteří jsou souzeni pro obvinění ze státní zrady a jejichž polohu každou minutu sledují bezpečnostní složky s elektronickými náramky."

Kononovičovi byli hledáni jako „vyhýbači“ TCK (vojenským komisařstvím) města Lucku ve Volyňské oblasti, kde jsou bratři oficiálně registrováni. TCK požaduje, aby byli převezeni do Lucku, kde se podrobí lékařské komisi, a poté poslání do „výcvikového střediska“ a na frontu.

Je jasné, že pokud budou Kononovičovi poslání na frontu, speciálně instruovaní velitelé udělají vše pro to, aby byli bratři co nejdříve zabití. Zřejmě někdo rozhodl, že pokud žaloba na komunisty nezabere, je třeba je rychle zlikvidovat.

Přátelé, šířte prosím tuto zprávu dál. Komunisté Kononovičovi stále žijí díky protestům levice po celém světě, díky tomu, že je už znají lidé na všech kontinentech! O novém aktu zvůle vůči Kononovičům by se měl dozvědět co nejširší okruh lidí.

Dokud nepadne utlačitelský režim na Ukrajině, je jedinou nadějí pro bratry Kononovičovy a další osoby pronásledované z politických důvodů co nejširší mezinárodní publicita.

Překlad KSM

DOPIS SOLIDARITY SJEZDU KSM PRO PERZEKUOVANÉ UKRAJINSKÉ KOMUNISTY, BRATRY KONONOVICHÉ

*Michail a Alexander Kononovičovi,
Kyjev, Ukrajina*

Vážení soudruzi,
posíláme vám své vřelé pozdravy z 15. sjezdu českého Komunistického svazu mládeže, který se dnes sešel v našem hlav-

ním městě Praze. Jednoznačně odsuzujeme represe stávajícího ukrajinského režimu vůči vám a dalším soudruhům a požadujeme okamžité ukončení vaší perzekuce! Společně s mladými komunisty a antifašisty z celého světa uděláme

vše pro vaše osvobození!

Fašismus nesmí projít! Komunistům zvítězí!

Účastníci 15. sjezdu Komunistického svazu mládeže

NĚMECKÁ SELSKÁ VÁLKA - 500 LET

Jenny Farrellová pro *The Socialist Voice* (Hlas socialismu; měsíčník KS Irsko) 1. 5. 2025

Zveřejňujeme příspěvek připomínající si 500 let od německé reformace a hlavně selské rebelie, kterou Engels tak výstižně popsal ve své brožurě [Německá selská válka](#). Německá selská válka je pokračováním českého husitského revolučního hnutí, které obsahovala radikální plebejské hnutí rolníků a městských řemeslníků, předjímající některé komunistické rysy. Plníme tak i úkol připomenout si jiné významné výročí, a to 605 let od bitvy na Vítkově, kde se podařilo revolučním vojskům v čele s Janem Žižkou zastavit v Praze reakční intervenci v podobě křížové výpravy pod vedením Zikmunda Lucemburského.

Oba tyto boje představují dějinné uzly v rozvíjení lidového třídního zápasu za osvobození od všeho vykořisťování. Tyto boje, přes své historické omezenosti (nezralost výrobních sil i třídního uvědomění halického se do náboženských pojmů) a porážky radikálních složek, představovalo důležité posuny v historii Evropy a porážce feudálního středověku směrem k moderní společnosti. Odkaz na husitství byl významný i v protifašistickém odboji a třídních zápasech. Z marxistického hlediska se husitství věnoval například Kurt Konrad nebo Zdeněk Nejedlý. Zveřejníme ještě črtu Jenny Farrellové o rolnickém radikálovi Thomasi Müntzerovi.

Engelsovu brožuru naleznete například na webu marxists.org

K. Konrád: Trojí zkušenost z pěti staletí o lidu, který brání svobodu <http://www.ksm.cz/4396>

Německá selská válka (1524–1525) byla rozsáhlým společenským a politickým povstáním v rané moderní Evropě, kde se rolníci, kteří tvořili většinu obyvatelstva, bouřili proti utlačovatelskému feudálnímu systému. Uvěznění v nevolnictví byli rolníci zatíženi prací a odvody šlechtě, zatímco rostoucí buržoazní třída ve městech, i když ekonomicky významná, byla politicky potlačována.

Před selskou válkou demonstrovala rostoucí ochotu rolníků bránit se vykořisťování dřívější hnutí jako Bundschuh (rolnická organizace) a hnutí (tzv.) chudáka Konráda (Armer Konrad [někdy Armer Kunz] League). Tato hnutí, i když svým rozsahem lokální, sdílela požadavek sociální a ekonomické spravedlnosti a odmítání feudalismu. Německá selská válka byla součástí širšího evropského trendu nepokojů rolníků v zemích jako Francie, Anglie a Španělsko. Přes svůj konečný neúspěch válka přispěla k rozpadu feudálního systému a položila základy pro rozvoj raných kapitalistických společností. (Měla vzor v českých husitských válkách, jak v mezinárodním kontextu zdůraznil např. James Connolly počátkem 20. stol. v esejí Zrození komunismu; pozn. překl.)

Zásadní roli hrála v těchto povstáních reformace, zejména s překladem Bible do lidových jazyků, jež zpochybnila zavedený náboženský řád a zpřístupnila Písmo masám. Vynález knihtisku tento dopad dále umocnil. Umělci té doby měli také přístup k těmto textům a používali je jako nástroje odporu, obhajující přímější vztah s Bohem.

Selská válka vypukla v roce 1524 v jižním Německu a rychle se rozšířila do dalších oblastí. Poža-

davky rolníků byly nastíněny v dokumentech, jako je jejich Dvanáct článků, které vyzývaly ke zrušení nevolnictví, snížení daní a svobodné volbě pastora. Jejich rozhořčení bylo jak náboženské, tak sociální, zasazené do kontextu reformace, která se stavěla proti moci katolické církve a feudálního systému. Buržoazie se však ze strachu z radikální změny postavila na stranu knížat, což vedlo k brutálnímu potlačení rolníků, čímž se prohloubila propast mezi buržoazií a rolníky. Válka skončila ve Frankenhausenu (15. května 1525), kde byly rolnické oddíly pod vedením Thomase Müntzera poraženy. Müntzer byl zajat, mučen a sťat.

Roky před porážkou rolníků podporovalo jejich věc svou prací několik tehdejších umělců. Mezi nimi vyniká Albrecht Dürer (1471–1528) jako první německý umělec, který uznal rolníky za estetická témata. Jeho slavná měděná rytina Tři sedláci v rozhovoru (viz obr.) je mnohem víc než prosté zobrazení venkovského lidu v jeho zralém věku. Je to mnohotvárné umělecké dílo hluboce zakořeněné ve spole-

čenském a politickém napětí své doby: v době, kdy Bundschuh byl již aktivní. Paralelně s tím utvářelo humanistické hnutí intelektuální krajinu, jednou z jeho vůdčích postav byl Erasmus z Rotterdamu. Jeho spisy o sociální spravedlnosti a jeho kritika církve a společnosti byly známé i mezi rebely.

V Dürerově rytině okamžitě upoutají pozornost zbraně mužů nalevo a napravo. Meč muže nalevo – soudě podle oblečení a pokrývky hlavy, pravděpodobně městského řemeslníka – se pohybuje téměř přesně podél středové osy rytiny a zabírá téměř polovinu výšky obrazu. Středová pozice meče podtrhuje dojem nového sebevědomí a odhodlání lidí. Pytel přehozený přes rameno naznačuje, že je na cestě. Pod tunikou je vidět košile. Rolník napravo také nosí na opasku nůž. Jeho zlověstné dlouhé kožené boty s ostruhami tvoří humorný kontrast k vajíčkům, která nese v košíku, třeba na cestě na trh nebo z trhu. Jeho pokrývka hlavy – středověká kapuce s kožešinovým kloboukem – naznačuje, že zřejmě pracuje venku.

Dalším pozoruhodným detail-

em je muž s turbanem uprostřed obrazu. Turban v Dürerově době často symbolizoval učence nebo umělce (Dürer portrétoval svého mistra Wolgemutha s turbanem). Muž by tak mohl představovat humanistu, který svými myšlenkami, spisy nebo uměleckými díly podporuje odpor proti vládnoucímu řádu. V souvislosti s rolnickým hnutím by mohl být interpretován jako pomáhající propojit teorii a praxi. Jeho ruka, která sahá do náprsní kapsy, jako by vytahovala dokument, tento dojem posiluje. Jeho zbraň je jiného druhu, ale stále významná. Dürer nezobrazuje muže pouze jako pracující lid, ale jako revoluční postavy.

Dürerovi Tři rolníci v rozhovoru (asi 1497) byli součástí širšího úsilí o humanizaci a posílení rolnické třídy. Jeho práce odrážely ideály reformace, zejména důraz na individuální děj a odmítání hierarchického útlaku.

Prosté lidi zobrazovali ve svých dílech i jiní umělci, a dokonce riskovali a položili své životy za věc sedláků. Mathis Grünewald (c. 1470 – 1528) použil svůj Isenheimův oltář k zobrazení Kristova

utrpení jako metaforu pro utlačované. Tilman Riemenschneider (asi 1460–1531), sochař a starosta Würzburgu, se spojil s rolníky a po jejich porážce byl zatčen a mučen. Jörg Ratgeb (1480–1526), malíř a zvolený rolnický kancléř, ve svém Herrenbergově oltáři kritizoval násilí vládnoucí třídy, což vedlo k jeho popravě.

Navzdory vojenské porážce rolníků nebyla tato válka nikdy zapomenuta. Zůstává první třídní válkou, která zpochybňuje feudální uspořádání v Německu. Umělci jako Dürer, Grünewald, Riemenschneider a Ratgeb využili své práce k odporu proti nespravedlnosti, zdokumentovali zápasy své éry a zachovali naději na lepší svět. Jejich oběti zdůrazňují cenu odporu, ale jejich trvalé umění zůstává svědectvím síly tvořivosti při obhajobě spravedlnosti. Jejich odvaha stále inspiruje boj za lidskou důstojnost a svobodu a dokazuje, že boj za spravedlnost není nikdy marný.

Překlad VS

NE PŘEZBROJOVÁNÍ EVROPY, NE VÁLCE - ANO ZDROJŮM PRO MZDY, PENZE, ZDRAVÍ, PRÁCI

Evropské středisko SOF (Eurof) odsuzuje nebezpečné a protilidové rozhodnutí summitu Komise EU vydat 800 miliard Euro na vojenské zbrojení projektu ReArm EUROPE (Přezbrojte Evropu) a vyzývá všechny organizace sdružené v SOF, aby organizovaly a podporovaly boj proti závodům ve zbrojení a militarizaci.

Rozhodnutí Komise EU přidělit 800 miliard eur na přezbrojení EU je závažné a nepřijatelné a připravuje pro národy Evropy válečnou

budoucnost.

Neformální odtržení historického atlantického bloku od USA urychluje výstavbu evropského imperialistického pólu, který se, aby mohl konkurovat ostatním, musí vyzbrojit, narychlo vybudovat vlastní armádu, vybavit se zbraněmi vhodnými pro válku v 21. století a centralizovat rozhodování o zahraniční politice a obraně.

Není pochyb o tom, kdo bude požádán, aby uhradil náklady na přezbrojení: pracující, obyčejní lidé

prostřednictvím nových daní, škrtů v sociálních dávkách, mzdách a sociálních výdajích. Není pochyb o tom, že národní vlády se také budou snažit dále omezovat sociální a občanská práva, aby zabránily lidem demonstrovat, bojovat a organizovat se proti válce a vojenským výdajům.

Eurof, které vždy bojovalo proti rozpočtovým omezením a Paktu stability, protože byly použity ke škrtání sociálních výdajů a

zabránily evropským zemím vyčlenit prostředky na platy, důchody, zdravotnictví a vzdělávání, odsuzuje rozhodnutí Evropské komise povolit zrušení rozpočtových omezení a porušení Paktu stability, výhradně ve prospěch zvýšení finančních prostředků na vojenské výdaje.

Zatímco průmyslová krize požírá továrny a ničí statistice pracovních míst, povaha výroby se mění tím, že je převáděna, zejména v automobilovém průmyslu, na zbrojní průmysl, což dále obohatí velkokapitál, který se rychle mění na investice do vojenského sektoru.

**ZASTAVTE PŘEZBROJOVÁNÍ EVROPY
NE OBĚTOVÁNÍ SE PRO VÁLKU! Náro-**

dům mír a prosperitu!

S radikálními odborovými svazy na frontovou linii za mír, s posílením naší solidarity s hrdiným palestinským lidem!

Organizujeme iniciativy ve všech

zemích proti válečnému zbrojení! Plány válečných štváčů z Bruselu a jednotlivých vlád bez ohledu na politické barvy narazí na překážky v masovém lidovém organizovaném boji!

NE přezbrojování Evropy, NE válce - ANO zdrojům pro mzdy, penze, zdraví, práci

Evropské středisko SOF (Eurof) odsuzuje nebezpečné a protilidové rozhodnutí summitu Komise EU vydat 800 miliard Euro na vojenské zbrojení projektu ReArm EUROPE (Přezbrojte Evropu) a vyzývá všechny organizace sdružené v SOF, aby organizovaly a podporovaly boj proti závodům ve zbrojení a militarizaci.

BOJ PROTI VÁLCE POSTRÁDÁ PERSPEKTIVU, NENÍ-LI SOUČÁSTÍ ANTIIMPERIALISTICKÉHO A ANTIKAPITALISTICKÉHO ZÁPASU

Článek Carla Formentiho analyzuje situaci v USA, EU a Itálii v souvislosti se zesilující agresivitou amerického imperialismu, který se však zároveň osamostatňuje od zájmů Evropské unie – ať už jde o spory o koloniální území Grónska, pokračování války na Ukrajině či další konflikty. Jeho postřehy lze bez obtíží aplikovat i na české prostředí.

Zde také část tzv. levice – nejde jen o části sociální demokracie, ale i o nové „spasitele“ z řad moderně se tvářících uskupení – nadále přisáhá na EU a NATO (často zdánlivě v opozici vůči USA), svou „progresivnost“ odvozuje z unijních školení (případně školení sorosovské OSF či amerického NED) a jejich „handoutů“.

Nově utvořená Babišova vláda, jejíž některé členské strany ještě

včera deklarovaly zaměření na mír, odpor vůči NATO a zvýšení suverenity země, nyní rychle couvá. Místo toho posiluje provázanost s EU a NATO, deklaruje pokračování ve vysílání zbraní banderovskému režimu v Kyjevě a prodloužení proxy války na Ukrajině. Tento kurs dokonce ústy ministra za SPD (!) ospravedlňuje, stejně jako plánované zvyšování zbrojních výdajů a předražený nákup nespolehlivých amerických stíhaček F-35.

Zároveň Formenti správně zdůrazňuje nutnost vytvořit spojení boje za mír, lidovou suverenitu se sociálním, třídním zápasem a celkovým antiimperialistickým a anti-kapitalistickým směřováním.

I.

Na závěr projevu, v němž oslavoval zvolení progresivce Zor-

hana Mamdaniho starostou New Yorku, Bernie Sanders zaútočil na Trumpa, avšak svou kritiku fašizujícího liberálního tyрана a pretoriánů hnutí MAGA "znehodnocuje" výroky, které ve skutečnosti legitimizují Spojené státy jako demokratickou zemi v kontrastu s "diktaturami", jež se staví proti americkému imperialismu.

Před několika lety, během kampaně o nominaci, v níž soupeřil s Hillary Clintonovou, Sanders mimoděk vyřkl pravdu: americký politický systém je, jak prohlásil, "zfalšovaný" v tom smyslu, že ač si udržuje formální procedury demokratického systému – pochybný přívlastek, vezmeme-li v úvahu faktory jako jsou systém registrace do volebních seznamů, který vylučuje široké vrstvy pracujících jiné

barvy pleti (nejen přistěhovalce), systém "volitelů", jenž znemožňuje možnost proporcionálního zastoupení, restriktivní náklady volebních kampaní, které zajišťují přístup do reprezentativních institucí pouze bohatým a superbohatým atd. - již dávno přerostl v oligarchický režim vyjadřující výlučné zájmy panujících elit.

Stačila mu Mamdaniho volba, aby na tuto pravdu zapomněl a vrátil se k pěstování iluze, že je možné zvrátit diktaturu vysokých financí a zločineckých klanů deep state, které beztržestně pokračují v zabíjení černochů a levicových aktivistů (Minneapolis je nejnovější příklad), prostřednictvím několika volebních úspěchů na lokální úrovni (být tak významných, jako je ten newyorský).

Tím nechci popírat politický význam podobných výsledků, nýbrž poukázat na to, že při absenci radikálního převratu (kdysi měl sám Sanders odvahu mluvit o revoluci) podobné události neo-triesou panstvím mašinérie moci hvězd a pruhů, která, abychom použili Gramsciova slova, nahradila hegemonii panováním.

Toto nahrazení hegemonie panováním je ještě zřetelnější na poli zahraniční politiky yankeeského molocha. A proto je Sandersův přeslap v druhé části jeho vystoupení, věnované právě tomuto tématu, ještě trapnější. Před lety (sahající ještě před jeho nešťastné účasti v primárkách Demokratické strany) si nechal - což je hřích těžší než odhalování "triků", jimiž je zfalšován americký volební systém - uklouznout několik kladných poznámek o socialistickém režimu na Kubě. Ach nebesa: musel se bleskově stáhnout a tuto lekcí si zjevně velmi dobře pamatuje. Když totiž po odsouzení pohrdání mezinárodním právem, které Trump

projevil svou nelegální agresí proti Venezuele, dodává, že toto porušení se neospravedlňuje ani "proti tak zkorumpovanému a brutálnímu diktátorovi, jako je Maduro" (sic). A pokračuje ve své žalobě konstatováním, že "toto je ta děsivá logika síly, kterou Putin použil ke zdůvodnění svého brutálního útoku na Ukrajinu".

Myslím si, že v této chvíli je na místě si zopakovat pár věcí:

1) Jak jsem napsal v příspěvku zveřejněném vzápětí po přepadu Venezuely, Trump má přinejmenším jednu velkou "zásluhu": udělal čistý stůl se všemi propagandistickými pokrytectvími, která blábolí o "mezinárodním právu". Kdo se hlásí k levici (vlastně ne, lépe řečeno k antiimperialismu a antikapitalismu, vzhledem k tomu, že být na Západě levicový již nemá žádný vztah k těmto dvěma přívlastkům), nemá povinnost říkat, že mezinárodní právo "již neexistuje", nýbrž že nikdy neexistovalo, protože jediným právem, které západní kapitalistický svět uznává, je právo silnějšího. Sanders to "nemůže" říct, ani kdyby si to myslel, protože tím, že se sám zavěhl do klece Demokratů, nemůže připustit, že všichni Kennedy, Johnson, Carter, Clinton i Obama jsou poskvrnění stejnými zločiny jako Trump, byť je pokrytecky zahalili do mise obrany hodnot svobody a demokracie.

2) Tuto litanii o brutálním ruském útoku na Ukrajinu už nelze poslouchat, pokud se kritika Putina (který je mimochodem z hlediska formálních procedur neméně demokratický než režimy USA a EU) nedoprovází přiznáním: 1) porušení slibu NATO nerozšiřovat své hranice až na samý práh Ruska; 2) skutečnosti, že puč krajní pravice – podporovaný západními tajnými službami – v Kyjevě v roce 2014 svrhl legitimní vládu a nastolil

fašistický režim, který rozpoutal občanskou válku proti ruskojazyčnému obyvatelstvu východních regionů.

II.

V článku z roku 1915 Lenin napsal: "Z hlediska ekonomických podmínek imperialismu, tj. vývozu kapitálu a rozdělení světa mezi 'vyspělé' a 'civilizované' koloniální mocnosti, jsou Spojené státy evropské za kapitalismu (mé zvýraznění) buď nemožné, nebo reakční."

Téměř o století později si tato slova zachovávají veškerou svou aktuálnost. Během posledních desetiletí však byla ignorována nebo vytěsňena, jednak proto, že se myslelo (viz Negri a další), že ve světě sjednoceném pod americkým impériem již nedojde k žádným imperialistickým konfliktům (samotný pojem imperialismu byl postupně vymazáván od konce 70. let minulého století, kdy byla éra koloniální nadvlády mylně považována za uzavřenou); jednak proto, že byla – navzdory všem protichůdným důkazům – vážně brána buržoazní narace o Evropské unii jako o překonání národního státu, a tedy i mezistátních konfliktů. Právě vznik EU naopak prokázal, jak nemožnost Spojených států evropských za kapitalistického řádu (EU je všechno, jen ne federální superstát), tak strukturně reakční povahu této evropské státní zrůdy, kterou EU je – antidemokratické instituce oddané obraně zájmů politických a ekonomických elit Starého kontinentu na úkor zájmů lidových tříd.

A přece si levice, a to nejen ze strany Demokratické strany (PD) a dalších nově sociálnědemokratických konvertitů k neoliberalismu, dál pěstuje mýtus o možné "demokratizaci" bruselských insti-

tucí. A co víc, nyní když konec globalizace ovládané USA znovu otevírá globální konflikt – nejen mezi kolektivním Západem a zbytkem světa (Rusko, Čína, BRICS a globální Jih), ale také uvnitř samotného Západu, s Evropou, která, byť redukována na subalterní periferii Washingtonu, je najednou nucena bránit určitě rudé linie, aby nebyla zcela vymazána z počtu světových mocností –, někteří sebevědomí rytíři domělé evropské demokracie blouzní o Evropě schopné postavit se "Paktu proti EU mezi Trumpem a Putinem": viz rozhovor, který poskytl Erri De Luca "Il Fatto Quotidiano" 12. ledna.

Když náš autor konstatuje, jak beztestně si počínají fašizující bandy jako je ICE, nevychází z toho samozřejmý důsledek – smrt (dnes oficiálně certifikovanou, ale k níž došlo už dávno) americké demokracie. Naopak: hovoří o "zkoušce dospělosti" této demokracie a je přesvědčen, že obstojí i ve zkoušce své redukce na tyranii.

A dodává (bohužel), že tváří v tvář této výzvě se Evropě daří stmelovat řady "novou jednotou záměru s Británií v podpoře Ukrajiny" (fantastické: konsolidujeme se proti americkému fašismu tím, že se postavíme po bok ukrajinského fašismu!). Jak porazíme Trumpa? Evropa si dala ústavu (!!!), která drží na uzdě nacionalismy, a dokonce i pravice, která je u nás u moci, je evropeistická (sláva!), a Itálie pod Meloniou, po jistém prot trumpovském úletu, "zůstává v řadách evropského uskupení vedeného Francií a Německem" (dva známí přeborníci antiimperialistického zápasu...).

Samozřejmě bychom se mohli omezit na to, abychom zbožným závojem přikryli ideologické úlety dvou starých bojovníků euroatlantické radikální levice (existují i horší: nevím, jestli jste se setkali s některými prohlášeními bývalé hvězdy roku 1968, jako je Cohn-Bendit), ale faktem je, že bohužel

nejde o ojedinělé případy, nýbrž o symptomy nevratné ideologické degenerace, která připomíná přistoupení stran II. Internacionály na výzvu do zbraně ze strany příslušných imperiálních mocností. Jistě, historie se neopakuje, ale může zplodit něco podobného jistým událostem minulosti: tehdy to byly evropské mocnosti ve vzájemném boji, dnes je to západní blok, který, ač vnitřně rozdělený, je stále dostatečně hierarchicky strukturován (ať už De Luca říká nebo doufá cokoliv), aby se postavil proti všem „diktaturám“ ve jménu „demokracie“ (a samozřejmě „svobody“). Drazí přátelé a soudruzi, boj proti válce je zcela jiná záležitost: nelze jej vést, aniž bychom jako svůj strategický cíl – středně až dlouhodobý, ne-li bezprostřední – měli jeho proměnu v revoluční zápas.

Zdroj: sinisttrainrete.info

Převzato z webu

sturmvatnebesa.blogspot.com

KOMUNISTICKÝ SVAZ MLÁDEŽE, z.s.

ČLEN SVĚTOVÉ FEDERACE DEMOKRATICKÉ MLÁDEŽE

Politický věžňů 9, 111 21 PRAHA 1

ksm@ksm.cz <http://www.ksm.cz>

i.č. 00536679

MLADÁ PRAVDA

Mladá pravda

Zaregistrována MK ČR E 7952 * 1212-3218

Vyšlo v červnu 2026 v Praze, č.1

periodicita 2x ročně

Šéfredaktor: WFE

Redakční rada:

OKA, ANA, WFE

Redakce ne vždy souhlasí s názory mimoredakčních autorů

ČASOPIS KOMUNISTICKÉHO SVAZU MLÁDEŽE